

Verre reizen
inspireren
Femmie
Duiven tot
verleidelijk
werk

Verhalende verleidingen

'Er is een richting, maar niet een duidelijk doel. Tijdens het werkproces is er ruimte voor wendingen en verrassingen die je niet had bedacht maar die het beeld zelf afdwingen.' Beeldend kunstenaar Femmie Duiven zoekt naar de paradox: van een afstand stoer, van dichtbij zacht. Daarbij laat ze het materiaal graag z'n eigen gang gaan.

Copper is zo'n beeld, een glanzende koperkleurige menshoge sculptuur. Zowel het materiële als de organische vormen hebben iets verleidelijks. 'En dat terwijl het maar gewoon textiel is gevuld met bouwmaterialen', zegt ze ontnuchterend. Het beeld is net af. De basisvormen doen denken aan de gladgepolijste kiezels aan de kust, daar liggend als zojuist gestolde vloeibare druppels. Ze worden van alle kanten omhelsd door grote en kleinere koperkleurige armen, alsof ze bang zijn om los te laten, de grip te verliezen. Die verwijzing naar kiezels vindt Duiven niet vreemd. Ze wijst op een werk aan de muur, een bonte verzameling kleine steentjes meegenomen van haar vele reizen. Iedere steen vertelt een eigen verhaal, ze vertelt er met verve over. Ze heeft ze wimpers gegeven waardoor het lijkt of een bont gezelschap van velerlei komaf je indringend aankijkt.

Stenige landschappen

Voor *Copper* naaide ze ovale vormen uit koperkleurige polyester stretchstof. De textiele vormen spoot ze vol met purschuim. Wanneer de pur uitzet, trekt het de textiele huid strak. Pas de volgende dag ziet ze of het schuim er niet is uitgelopen en de vorm op de juiste manier is uitgehard. Door het uitzetten klemmen de verschillende losse elementen zich aan elkaar vast. Waar ze toch nog te los zitten, laat Duiven er wat lijm tussen lopen. Ze werkt veel met textiel, al schrikt ze

niet terug voor een beetje laswerk. Textiel is veelzijdig en licht en heeft een connectie met haar reizen. Ze heeft vooral veel in Noord-Afrika gereisd en trok op met nomaden tijdens wekenlange tochten met kamelen. 'Voor nomaden is textiel vooral praktisch, het is licht dus makkelijk verplaatsbaar. Ze gebruiken het voor van alles; hun tenten, tassen, dekens.' Femmie houdt van de woestijnen, de zandvlakten en stenige landschappen met hun oneindige leegtes en vertes. Hoe mensen daar leven en met elkaar omgaan, de minutenlange begroetingen, de blijdschap om iemand te zien, dit alles is een blijvende bron van inspiratie voor haar. 'Sinds de Romantiek is het landschap vermenschlijkt, zijn er emoties aan toegekend. Hoe anders is dit voor de Noord-Afrikaanse nomaden. Zij ervaren het landschap vooral in praktische zin. Het gaat hun om overleven; niet over de schoonheid van bergen maar de vraag of je er schapen kunt laten grazen.'

Schaduwkant

Haar installatie *Schaduwkant* (2019) doet een beroep op de verbeelding. Stel je voor hoe een groep gesluierde vrouwen al pratend langzaam achter de bergen verdwijnt. Femmie pakt een bruingrijze handgeweven doek afkomstig uit de Anti-Atlas in Marokko, meegenomen tijdens een van haar reizen. 'De puntvormen op het doek stellen de bergen en hun

Gloss and Bottom, 2017.
Fluweel, gouden haarclips, hennaklei. 335 x 600 cm.

'Wanneer je over de stof wrijft, geeft deze af op je huid'

Links: *Landschap in 2 delen*, 2017-2018. Textiel, rimpelastiek, polystyreenbolletjes, bewapeningsijzer, porschuim, hout. 140 x 140 x 210 cm

Rechtsboven: *Onderhuids 1*, 2019. Textiel, henna, gips. 40 x 40 cm.

Rechtsonder: *Schaduwkant*, 2019. Textiel, porschuim, hout, epoxy. 210 x 300 x 300 cm.

Textiel en henna

Duivens werk is doortrokken van herinneringen aan haar reizen. Om die reden is ook henna een belangrijk artistiek middel voor haar, zowel vanwege de symboliek als esthetiek. Henna wordt bij welkomstrituelen als helend en heilig beschouwd.

Bij sommige objecten en installaties smeerde ze hennapap op fluweel, waarbij ze sjablonen van pleisters gebruikte om motieven te creëren.

Het gaat haar om onderlagen en bovenlagen, zoals het bloed onder de huid stroomt en zoals er onderaardse rivieren diep onder het zand van de Sahara stromen.

Rimpelen

Een textieltechniek die naast smokwerk vaker in Duivens werk terugkomt is rimpelen. Voor het mysterieuze *Landschap in 2 delen* creëerde ze een boom-schorseffect door een stof met een grote steek machinaal te rimpelen volgens een willekeuriger stramen. Met rimpelastiek op het spoeltje en naaigaren op de klos. Voor het verticale deel gebruikte ze een paarsblauwe indigo chintz, gekocht van Touaregs in Algerije. 'Wanneer je de stof draagt of er met je handpalm overheen wrijft, geeft deze af op je huid. In Noord-Afrikaanse landen wordt het gezien als status, hoe blauwer je huid, hoe nieuwer de stof.' Het liggende object is gemaakt van een hemelsblauwe glanzende transparante organza die na het rimpelen gevuld is met kleine polystyreenbolletjes om volume te creëren. Er lijkt vrijwel altijd een glansje te zitten in de verwerkte stoffen. Femmie: 'Het is een huid, een oppervlak dat me aanspreekt. Het moet de toeschouwer verleiden, het heeft iets sensueel. Net als die wimpers met sensualiteit en verleiding te maken hebben. Je mag het niet aanraken maar je wilt dat wel.'

XXXXX
www.femmieduiven.nl

schaduw voor. Dit type doeken gebruiken nomaden om voor hun tent te hangen, bij huwelijken en om het gevaar te bezweren. Dat donkere, ofwel het onbekende, wilde ik vertalen. Al verwijst het kantweefsel in deze installatie – ik deed in die tijd een residentie in Spanje - ook naar het Spaanse landschap en de Semana Santaprocessies. In deze processies in de week voor Pasen, waarbij heiligenbeelden door de straten worden meegevoerd, dragen de Spaanse vrouwen hoge traditionele hoofdtooiën met zwart kant.'

Smokwerk en kleislib

Duiven vertelt over *Gloss and Bottom*, dat ze ooit maakte voor een tentoonstelling in München in een voormalige aardappelfabriek. Een werk dat zowel refereerde aan de tentoonstellingsplek als aan de vele oude barokpaleizen in Zuid-Duitsland. Een latere versie exposeerde ze in Museum Kranenburgh, Bergen: een majestueuze, metershoge rode fluwelen zuil hangend in de ruimte. Het gouden smokwerk geeft het werk een koninklijke uitstraling. Van dichtbij echter, zie je dat er niet met gouddraad is gesmukt maar met honderden gouden haarclips. Om die te vergaren, ging ze elke week terug naar de markt om telkens de hele voorraad gouden haarklemmen op te kopen, net zolang tot ze genoeg had. Onder het verticale object lag een roodfluwelen cirkel eveneens gesmukt, ditmaal met borduurgaren. Ze bedekte de cirkel met kleislib. Eenmaal gedroogd, barstte de kleilaag en schitterde dat rode fluweel er sensueel doorheen.